

ת"פ 5987/03/20 - מדינת ישראל נגד שי דמרי

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע
ת"פ 5987-03-20 מדינת ישראל נ' דמרי

בפני
בעניין: כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דן טוניק
נגד
שי דמרי ע"י ב"כ עו"ד אילן בן חמו
המאשימה
הנאשם

גזר דין

1. ביום 30.8.20 הרשעתי את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולפיהן

בהיותו בעלים ומחזיק של עסק לממכר פירות וירקות, העסיק עובד מסתנן כהגדרתו לחוק למניעת הסתננות מבלי שהסדיר עבורו ביטוח רפואי ומבלי שהפקיד עבורו בגין החודשים ספטמבר ואוקטובר 2018, את מלוא כספי הפיקדון בקרן או בחשבון בנק כדין.

כמו כן, נעתרתי לבקשת הנאשם להאריך את המועד להישפט בגין שנים עשר קנסות על אי הפקדת פיקדון לחודשים ספטמבר 2017 ועד אוגוסט 2018, בתיקי חקירה שמספרם מפורטים בהכרעת הדין.

מדובר באי הפקדת פיקדון לאותו עובד.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בגין עבירת העדר הביטוח הרפואי ולפיה הנאשם ישלם קנס בסך של 6,000 ₪. בגין אי ההפקדה, המאשימה ביקשה לראות בכל חודש בו לא הופקד הפיקדון כאירוע בפני עצמו, דהיינו 14 עבירות ובגין כל חודש ביקשה לגזור את הקנס המקורי של 5,000 ₪.

הנאשם ביקש לראות בכל עבירת אי ההפקדה כאירוע אחד, לדבריו הוא לא היה מודע לחובת ההפקדה. מיד לאחר החקירה הוא אמר לעובד שעליו להפקיד כ-20% מהמשכורות שלו לפיקדון כחוק, ומאותו רגע העובד נעלם. בהמשך העובד הגיע אל הנאשם להסדיר את הזכויות המגיעות לו והנאשם שילם לו את מלוא הכספים בסך של 15,000 ₪ במסגרת הסכם פשרה (נ/1).

3. הנאשם צירף אסמכתאות לגבי מצבו הכלכלי והלוואות שהוא נטל. כמו כן, צירף את הפניות שלו למשרד הפנים על מנת לקבל הנחיות והוראות בקשר להפקדת חלקו לפיקדון אך פניות אלה לא נענו (נ/4 עד

נ/6).

4. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה שיש לראות בכל אי ההפקדות כאירוע אחד. מדובר באותו עובד ובאותה ביקורת. מדובר במקרה חריג ובנסיבות מיוחדות שבו גם המדינה ביקשה להטיל את הקנס המקורי בלבד. הנאשם ביקש לשלם את חלקו אולם משהעובד נעלם, לא ניתן היה להפקיד את הכספים לפיקדון.

5. תיקון 113 לחוק העונשין מגדיר מהם השלבים שיש לבחון בטרם גזירת הדין. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה כך שעל העונש להיגזר ממידת אשמתו של הנאשם וחומרת מעשיו. לתכליתו של חוק הפיקדון בנוגע לכספי המעסיק היא להבטיח את זכויות העובד הזר ולמנוע את ניצולו ולשם כך קבע החוק משטר שהוא מחייב כשלצדו סנקציות פליליות על הפרת החוק.

6. על מנת לקבוע את העונש יש לבחון את הנסיבות החיצוניות לביצוע העבירה ומצאתי לתת להן משקל. הנאשם הודה בעבירה שיוחסה לו וחסך זמן שיפוטי, הנאשם ביקש לשלם את כספי המעסיק לפיקדון מיד לאחר החקירה, אולם העובד נעלם ולא ניתן היה לעשות זאת, גם פניותיו למשרד הפנים לא נענו.

7. המאשימה ביקשה לראות בהרשעת הנאשם כמי שביצע 12 יחידות אני מקבל את טענת הנאשם שיש לראות בהרשעה כיחידת עבירה אחת, אף על פי שמדובר ב- 14 חודשים מדובר בביקורת אחת שנערכה לעובד אחד. מה גם, המאשימה לא נטענה טענה שהעובד קופח, וכאמור הנאשם שילם את מלוא זכויותיו.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, החלטתי להטיל על הנאשם קנס בסך של 8,000 ₪ בגין אי ההפקדות. אף על פי שמדובר באירוע אחד מדובר ב- 14 אי

הפקדות ועל כן החלטתי להטיל סכום שהוא כמעט כפל קנס מהקנס המקורי וכן קנס בסך של 6,000 ₪ בגין עבירת הביטוח - לפי בקשת הצדדים שהיא סבירה בנסיבות העניין.

9. הנאשם ישלם את הקנס בסך של 14,000 ₪ ב- 35 תשלומים של 400 ₪ כל אחד, החל ביום 1/11/20 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן. אם הנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

10. זכות ערעור כדין.

11. הנאשם מופנה למזכירות לקבלת שוברי תשלום.

ניתן היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.